

Schubertiada Vilabertran

Maria Florea, violí
Àlex Ramírez, piano

Abel Tomàs, violí
Emma Stratton, piano

Dimarts 27 d'agost de 2024
20:30 h

Maria Florea i Àlex Ramírez

FRANZ SCHUBERT (1797 — 1828)

12' **Sonata n. 1 en re major, D. 384** (1816)

Allegro molto
Andante
Allegro vivaceo

15' **Sonata n. 3 en sol menor, D. 408** (1816)

Allegro giusto
Andante
Menuetto-Trio
Allegro moderato

22' **Sonata n. 4 en la major, D. 574** (1817)

Allegro moderato
Scherzo. Presto
Andantino
Allegro vivace

Abel Tomàs i Emma Stratton

FRANZ SCHUBERT

20' **Sonata n. 2 en la menor, D. 385** (1816)

Allegro moderato
Andante
Menuetto. Allegro-Trio
Allegro

15' **Rondo en si menor, D. 895** (1826)*

25' **Fantasia en do major, D. 934** (1827)*

Andante molto-Allegro vivace
Andantino
Allegro presto

—— PAUSA ——

*Primera audició a la Schubertiada.

Fes-te Amic de la Schubertiada

El teu suport és essencial

El suport als músics joves és part essencial de la Schubertiada i l'Associació Franz Schubert. Aquest compromís pren ara forma amb el programa "Lied the Future", un pla de beques únic en l'àmbit europeu amb un doble vessant pedagògic i d'acompanyament en la inserció en el circuit professional.

Amb el teu suport podem fer créixer aquest nou projecte i la Schubertiada. Consulta en aquest enllaç les modalitats de mecenatge i els avantatges i fes el pas!

www.schubertiada.cat/participa

Associació
Franz Schubert

LIED THE FUTURE

B Sabadell
Fundació

L'obra de Franz Schubert per a violí i piano

Alba Nogueras

Periodista musical

L'any 1816, **Franz Schubert** tenia dinou anys i en feia un parell que treballava a l'escola del seu pare fent de professor als alumnes més joves; una feina que avorria profundament i que tampoc li permetia guanyar gaires diners. De fet, aquell mateix any deixaria la docència i enviaria una sol·licitud per a una plaça de mestre de capella a Laibach, però no hi hauria sort, no el van acceptar. Per això, quan un amic seu, Schober, li va proposar d'allotjar-se un temps amb ell, a casa la seva mare, la idea li va venir com un regal caigut del cel: aquest canvi d'escenari va permetre-li centrar-se en allò que volia fer realment, compondre.

D'aquell any són les seves **tres primeres sonates per a violí i piano**: obres aparentment senzilles i breus, però molt íntimes i d'una gran bellesa. I és que Schubert coneixia bé el violí: el tocava des de petit —es veu que molt bé— i, abans de les obres que ens ocupen, ja havia escrit més d'una dotzena de quartets de corda. Les peces que inauguren el doble recital d'avui, però, no es van publicar fins al 1836, pòstumament: l'editor va titular-les com a sonatines —amb l'opus 137— amb la intenció d'atraure joves estudiants i amateurs, però la classificació resulta enganyosa. De fet, es necessita un sentiment fervent per interpretar-les, i l'acompanyament al piano no és especialment senzill.

La primera de les sonates és la que més respecta l'estructura formal pròpia del gènere: es tracta d'una peça elegant, que a primera vista pot semblar pecar d'innocència, però que amaga certa sofisticació instintiva. Alegre i delicada, resulta plaent a l'espectador des d'un inici. L'*Allegro molto* presenta un tema melòdic que segueix seqüències triàdiques; a l'*Andante* —més planyent, però sempre dolç— el piano mostra una dansa del segle anterior, i el violí respon amb una petita cançó;

finalment, l'*Allegro vivace* és un rondó que alterna l'energia desenfrenada amb la distinció modèlica.

I si la primera estava escrita en tonalitat major, la segona i la tercera són en tonalitat menor: això els dona una patina de més sofisticació o dramatisme contingut. Així, la segona s'inaugura amb uns acords repetits al piano, un *Allegro moderato* que de seguida continua el violí; l'*Andante* modula a través de diferents tonalitats; al *Menuetto* i Trio hi podríem entreveure aires beethovenians, amb un tema central summament líric; i finalment, l'*Allegro* canta al llarg de diverses seccions que s'entrellacen amb intel·ligència i desemboquen a un final marcadament sentit. L'última partitura d'aquest primer grup es troba a mig camí de les altres dues: hi notem la dolçor lírica de la primera i el foc emocional de la segona. Amb un *Allegro giusto*, Schubert ens revela una altra faceta del seu geni, amb un impuls rítmic marcat i uns silencis accentuats; amb l'*Andante* de seguida ens fa pensar en Mozart; i amb un *Allegretto moderato* breu i exquisit clausura la peça, amb un moviment d'aires populars i optimistes.

Tot just un any després de compondre aquestes obres, escriuria la seva **quarta sonata** —també anomenada «Duo» o «Grand Duo»— on hi trobem, igualment, una forta influència del seu admirat Beethoven i, a més, de Rossini. Segueix més interessat en el lirisme que en el virtuosisme, però a diferència de les tres anteriors, aposta més marcadament per la unitat temàtica. També hi suma algunes dificultats tècniques al violí, que és clarament la veu protagonista. Després d'una obertura italiana, desenvolupa un scherzo burleta, ple de canvis bruscos de dinàmiques, salts vertiginosos i frases volgudament irregulars. L'*Andantino* comença amb una melodia ingènua, però de seguida ens endinsa en una aventura harmònica i ens evoca a un moviment final, que combina la línia melòdica del primer *Allegro* amb l'exaltació i energia del segon temps.

Deu anys més tard i, per tant, poc abans de la seva mort prematura, Schubert va escriure dues obres més per a violí i piano, més exigents i extravertides, on explorava nous territoris harmònics, sons i emocionals. Va compondre el **Rondó en si menor** (1826) i la **Fantasia en do major** (1827) pensant en el violinista bohemí Josef Slavík, perquè pogués demostrar el seu virtuosisme. Així, el rondó s'obre amb una introducció d'idees contrastants, que tensa l'aire i desafia els intèrprets. Però llavors se suavitzava el discurs i, tot seguit, s'emprèn un *Allegro* d'energia incansable, només interrompuda per instants de més quietud.

I la fantasia comença com si estigués guardant un secret d'allò més bell i preuat, i crea una atmosfera pràcticament fantasmagòrica. Més tard, es mou per terrenys més lírics i virtuosos, que són els que donen nom, pròpiament, a la partitura. Cita altres de les seves obres, se serveix de referències a músiques gitanes, hongareses i juga amb els arabescos; tot plegat, en un esquema harmònic complex i oscil·lant. Tant aquesta obra com l'anterior, considerades com a literatura fonamental per a violí i piano, seran interpretades per primera vegada en el marc d'aquest festival.

Desafia les teves expectatives. Nou Audi Q6 e-tron.

Autopodium

Girona, Figueres, Olot, Lloret de Mar
autopodiumaudi.com

Emissions combinades de CO₂: 0 g/km – Consum elèctric combinat: 19,4–17,0 kWh/100 km
Les xifres de consum de combustible i emissions de CO₂ es faciliten en intervals perquè depenen de l'equipament del vehicle seleccionat.

Maria Florea, violí

Nascuda a Esparreguera (Barcelona) en una família de músics, Maria va iniciar els seus estudis de violí als quatre anys amb el seu pare, el violoncel·lista i director Cristian Florea, i només tenia set anys quan va interpretar el seu primer concert com a solista. Va estudiar a Barcelona i a l'Escuela Superior de Música Reina Sofía de Madrid. Va completar el seu màster en Interpretació a la Royal Academy of Music de Londres i va fer postgraus a la Universität Mozarteum de Salzburg i a la Musik-Akademie de Basilea. Com a solista i músic de cambra, ha actuat en sales de concerts d'Europa com el Palau de la Música Catalana i l'Auditori de Barcelona, el Teatro Monumental i l'Auditorio Nacional de Madrid, l'Ateneu Romanès de Bucarest i el Wigmore Hall de Londres; recentment ha realitzat una gira de dinou concerts com a solista a la Xina. És membre del Trio da Vinci, fundat el 2018.

Aquest és el segon concert de Maria Florea a la Schubertiada; hi va debutar l'any 2022.

Àlex Ramírez, piano

Nascut a Barcelona, els seus principals mestres foren Margarita Serrat i Josep Colom. Va rebre classes de Paul Badura-Skoda, Àlicia de Larrocha, Bernard Greenhouse o Rainer Schmidt. Guardonat a diversos concursos com a solista i com a músic de cambra, actualment es dedica principalment a la música de cambra. Les darreres temporades ha actuat al Concertgebouw d'Amsterdam, el Palau de la Música Catalana, la Stadthalle de Kronberg, l'Auditori o la Fundació Juan March. Durant els darrers quinze anys ha col·laborat assíduament amb la companyia teatral Títeres Etcétera, actuant al Gran Teatre del Liceu, el Festival Internacional de Santander, la Quincena Musical Donostia-rra, o el Festival of Wonder de Silkeborg (Dinamarca). Com a docent, ha impartit classe als conservatoris superiors del Liceu, Saragossa i Ciutat de Palma. És convidat anualment a l'Acadèmia i Festival Tihms a Bergen.

Debuta a la Schubertiada.

Abel Tomàs, violí

© Igor Studio

Nascut a Barcelona el 1980, va començar els seus estudis musicals amb el seu pare i el seu oncle. Posteriorment, va estudiar a l'Escuela Superior de Música Reina Sofia i a la Hochschule für Musik de Colònia. Als setze anys va ser membre fundador del Quartet Casals, un conjunt de música de cambra que manté un intens calendari d'activitat artística i actua a les sales més famoses d'Europa, Amèrica Llatina, els Estats Units i el Japó. Com a solista ha actuat amb diverses orquestres, entre les quals cal esmentar l'OBC, l'Orquestra Simfònica del Vallès, l'Orquestra Simfònica d'Euskadi i l'Orquestra Simfònica de la SWR de Stuttgart. L'any 2009 va fundar el Ludwig Trio juntament amb el seu germà Arnau Tomàs Realp i la pianista Hyo-Sun Lim. A banda de l'activitat concertística, Abel és professor de música de cambra a l'ESMUC, i a més imparteix classes magistrals tant a Europa com als Estats Units.

Aquest és el quart concert d'Abel Tomàs com a solista a la Schubertiada; hi va debutar l'any 1997.

Emma Stratton, piano

© Abrahram Garcia

La pianista hispano-britànica Emma Stratton (Pals, 1999) va començar a fer classes de piano als sis anys. L'any 2021 va completar el seu grau a l'ESMUC, i actualment està cursant un màster en Interpretació de piano a la Hochschule für Musik und Theater d'Hamburg. Ha estat convidada a participar en festivals com el Festival Clascías de Galícia i la Schubertiada, i ha ofert concerts a diversos auditoris i teatres de Catalunya, la resta d'Espanya i Alemanya. Ha participat en concursos de piano i ha estat guardonada amb diversos premis; entre ells, el Concurs Elise Meyer d'Hamburg (2022), i recentment ha estat seleccionada per les fundacions Live music now i Career Center per oferir concerts en diversos espais d'Hamburg. Des del 2021 és directora artística del Festival Clàssic Pals.

Aquest és el segon concert d'Emma Stratton a la Schubertiada; hi va debutar l'any 2021.

www.schubertiada.cat

Col·laborador principal

Sabadell
Fundació

Amb el suport de

 Generalitat
de Catalunya

Organitzat per

 Associació
Franz Schubert

Agraïm la seva col·laboració als Amics de la Schubertiada: Jordi Roch (President d'honor) · Pere Armadàs · Josefina Bas · Manel Bertran · Jorge Binaghi · Jaume Braut · Manuel Capdevila · Susanna Capdevila · Rosa Maria Cullell · Carlos Cusí · Carmen de Robert · Alba Espargaró · Joan Esquirol · Xavier Goicoechea · Jaume Craell · Clòria Cutiérrez · Pilar Maier · Fernando Marín · Giovanni Melillo · Joan Ocaña · Maria Teresa Ollé · Josep Maria Plantada · Clòria Renom · Gràcia Rodríguez-Illescas · Manuel Terrazo

SCHUBERTIADE

SCHWARZENBERG

del 21 al 29 de juny 2025
del 23 al 31 d'agost

HOHENEMS

del 26 d'abril al 4 de maig 2025
del 10 al 14 de juliol / de l'1 al 5 d'octubre

Nr. 50

Recitals de Lied - Recitals de Piano - Concerts de Cambra

Magda Amara, Ilker Arcayürek, Aris Quartett, Armida Quartett, Kit Armstrong, Andreas Bauer Kanabas, Belcea Quartet, Guillaume Bellom, Ian Bostridge, Ammiel Bushakevitz, Gautier Capuçon, Renaud Capuçon, Helmut Deutsch, Daniel Dodds, Anton Doppelbauer, Julius Drake, The Erlkings, Till Fellner, David Fray, Michael Gees, Geister Duo, Christian Gerhaher, Boris Giltburg, Goldmund Quartett, Filippo Gorini, Patrick Grahl, Raphaela Gromes, Mark Gruber, Clemens Hagen, Julia Hagen, Veronika Hagen, Hagen Quartett, Viviane Hagner, Marc-André Hamelin, Samuel Hasselhorn, Daniel Heide, Nikola Hillebrand, Franziska Hölscher, Liviu Holender, Gerold Huber, Andrei Ionita, Victor Julien-Laferrrière, Lucas und Arthur Jussen, Christiane Karg, Suyoen Kim, Julia Kleiter, Felix Klieser, Katharina Konradi, Harriet Krijgh, Konstantin Krimmel, Adam Laloum, Adrien La Marca, Lukas Lemcke, Leonkoro Quartett, Elisabeth Leonskaja, Igor Levit, Paul Lewis, Sophie Lücke, Katja Maderer, Mandelring Quartett, Sebastian Manz, Malcolm Martineau, Sabine Meyer, Joseph Middleton, Minetti Quartett, Ludwig Mittelhammer, Catriona Morison, Fabian Müller, Patrizia Nolz, Novo Quartet, Pavel Haas Quartett, Francesco Piemontesi, Theo Plath, Christoph Prégardien, Julian Prégardien, Quatuor Ebène, Quatuor Modigliani, Sophie Rennert, Lukas Rommelspacher, Pauline Sachse, Fatma Said, Nemorino Scheliga, André Schuen, Schumann Quartett, Simply Quartet, Sitkovetsky Trio, Lukas Sternath, Yaara Tal & Andreas Groethuysen, Dominik Wagner, Amadeus von Wiesensee, Noa Wildschut, William Youn, Paul Zientara

Informació i venda d'entrades

Schubertiade GmbH, P. O. Box 100, 6845 Hohenems, Austria
Tel +43/(0)5576/72091, Email: info@schubertiade.at

www.schubertiade.at